

ПЕРЕМОЖНОЮ ХОДОЮ ЖОВТНЯ— ДО КОМУНІЗМУ!

Москва

Красна площа, Москва, вся країна — в торжествуючому цвітінні кумачу... Під його священною сінню куються і примножуються рік у рік наші перемоги і радощі. Сьогоднішнє свято — день народження соціалістичної Батьківщини — всюди ознаменоване трудовими звершеннями радянського народу, який натхненно втілює в життя історичні рішення XXV з'їзду КПРС.

У строгому вбранні величава Красна площа. В центрі фасаду ГУМу великий червоний прапор з портретом Володимира Ілліча Леніна. З величезного панно дивляться в наше сьогодні герої революції 1917 року — робітники, матрос, солдат. Поруч з історією — герої сімдесятих. Вірність справі Жовтня вони утверджують монолітним згуртуванням рядів. На прапорі написано: «Комунізм — переможе!».

На трибуну Мавзолею піднімаються товариші Л. І. Брежнєв, Ю. В. Андропов, В. В. Гришин, А. А. Громико, А. П. Киріленко, О. М. Косигін, Ф. Д. Кулаков, К. Т. Мазуров, А. Я. Пельше, М. В. Підгорний, М. А. Суслов, П. Н. Демічев, Б. М. Пономарьов, М. С. Соломенцев, І. В. Капітонов, В. І. Долгих, К. Ф. Катушев, М. В. Зимянін, К. У. Черненко, Я. П. Рябов.

Тут же, на Мавзолеї, — маршали Радянського Союзу, маршали родів військ, генерали і адмірالي Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

Десята година ранку. Із Спаських воріт на відкритій машині виїжджає член Політбюро ЦК КПРС, міністр оборони СРСР Маршал Радянського Союзу Д. Ф. Устинов. Назустріч рухається машина з командуючим парадом. Приймаючи рапорт командуючого військами ордена Леніна Московського військового округу генерал-полковника В. Л. Говорова, міністр оборони СРСР об'їжджає війська, поздравляє їх із святом. Воїни відповідають могутнім «Ура!».

Об'їзд військ завершений. Міністр оборони СРСР піднімається на трибуну Мавзолею і виголошує промову.

Над площею хвилями прокочується триразове «Ура!». Гримлять залпи артилерійського салюту. Зведений військовий оркестр виконує Гімн Радянського Союзу.

Починається марш військ. І ось над Красною площею займається зоря прапорів. Співають фанфари. Їх святковому поклику відповідає немов сама історія. Над колоною прапороносців сяє вогнями ілюмінації історична дата — 1917. На головній машині портрет В. І. Леніна. По барвистому коридору рухається силует легендарного крейсера «Аврора», увінчаний прапорами і лозунгами Жовтневої революції: «Вся влада Радам!», «Мир народам!», «Земля селянам!».

Починається святкова демонстрація. На Красну площу накопчується кумач прапорів: немов здійнявся вгору один прапор — прапор перемоги Великого Жовтня. З честю пронесли його радянські люди через дим пожарищ, труднощі перших п'ятирічок і вогонь війни. Він був з тими, хто штурмував цілину, підкоряв могутні сибірські ріки, прокладав

Київ

У святковому вбранні Хрещатик — традиційне місце масових торжеств. На фасадах будинків — портрети К. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна, керівників Комуністичної партії і Радянського уряду, барвисті панно, що розповідають про героїчний шлях, пройдений Країною Рад від штурму Зимового до наших днів.

Наближається початок торжеств. Під оплески присутніх на центральну трибуну піднімаються товариші В. В. Щербіцький, М. М. Борисенко, О. П. Ботвин, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, О. П. Ляшко, П. Л. Погребняк, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк.

Десята година ранку. У відкритій машині на Хрещатик в'їжджає командуючий військами Червонопрапорного Київського військового округу генерал-полковник І. О. Герасимов. Він приймає рапорт командуючого парадом генерал-лейтенанта Г. Д. Городецького про готовність військ до урочистого маршу, об'їжджає війська і поздравляє воїнів з 59-ю річницею Великої Жовтневої соціалістичної революції. У відповідь лунає могутнє «Ура!».

Командуючий піднімається на трибуну і виголошує промову.

Починається урочистий марш військ. Затихли військові марші. Починається урочиста маніфестація. Над Хрещатиком тугим шовком замайорили прапори головної колони демонстрантів. Попереду — портрет вождя революції Володимира Ілліча Леніна. Яскраво сяє в кумачі дорозі всім нам слово «Жовтень», поруч — цифри «1917—1976».

За доброю традицією в перших лавах демонстрантів крокує героїчна арсенальська сім'я. Поруч із вкритими сивиною ветеранами — сини й онуки тих, хто на барикадах революції бився за справу великого Леніна, хто грудьми прикрив від ворога молоду Країну Рад.

Господарями Хрещатика стають наймолодші громадяни столиці — піонери і школярі. Юна, щаслива, голосиста дівоча прийшла сюди з чарівної країни знань. Великий Жовтень відкрив їй цю країну. Група піонерів і жовтенят вибігає на центральну трибуну і під оплески присутніх вручає букети квітів керівникам партії і уряду республіки.

Наче вогненні факели палахкотять червоні прапори. З новою наростаючою силою гримить мідь оркестрів. На Хрещатик — ступає трудовий Київ.

Хай живе непорушний союз робітничого класу і колгоспного селянства! — заклично звучить лозунг. Хрещатиком ідуть представники орденоносної Київщини. Яскравою зорею для трудівників столичної області стали патріотичні почини кубанських хліборобів, харківських буряководів, державну турботу яких про долю врожаю високо оцінив Леонід Ілліч Брежнєв. Втілюючи в життя аграрну політику партії, широко впроваджуючи прогресивні методи господарювання, трудівники лавів Київщини успішно виконали соціалістичні зобов'язання по продажу хліба державі.

Вирус Хрещатик. Величчю звучать пісні, що славлять Комуністичну партію, Батьківщину, людину праці. Всіма барвами веселки переливається оформлення колони колективу ордена Трудового Червоного Прапора виробничого об'єднання «Хімаслохно».

У СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ КІРОВОГРАДА

Див. 2 стор.

Див. 2 стор.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНІТЕСЯ!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

КРОКИ
П'ЯТИРІЧКИ

Успішно виконує підвишені соціалістичні зобов'язання колектив автотранспортного цеху Побузького нікелевого заводу.

Робота тут іде у дві зміни. Вдень і вночі порушують степову тишу потужні БелАЗи, спуючи трасою рудник — завод. Вони доставляють руду на підприємство. І кожен водій прагне перевезти як

найбільше сировини, зекономити якнайбільше пального — внести свій вклад у виконання завдань першого року десятиріччя. Серед лідерів змагання особливо високими результатами у праці відзначаються В. Стець та М. Бордюжа.

Г. КОРОТКИХ.

Голованівський район.

Рік видання XVII
№ 134 (2238).

СЕРЕДА,

10

ЛИСТОПАДА

1976 р.

Ціна 2 коп.

СЛАВСЯ, ВІТЧИЗНО!

Кіровоград

Кумачевим масом прапорів, урочистим саявом транспарантів, щасливим усміхом радянських людей прийшло до нас наше революційне свято. Нинішній Жовтень осяяний світлом рішень XXV з'їзду КПРС і п'ятої сесії Верховної Ради СРСР.

Урочисті звуки фанфар над центральною площею ім. Кірова сповістили про початок демонстрації трудящих міста Кіровограда. Першими крокують наймолодші учасники торжества — школярі. Це глибоко символічно, що попереду колон робітників заводу «Червона зірка», будівельників, харчовиків, інженерів, служ-

бовців, людей, які своєю працею зміцнюють могутність сьогодення, йдуть діти. Країна дбає про них, з ким пов'язане її майбутнє. Над колонами лозунги: «Рішення XXV з'їзду КПРС — в життя!», «60-річчю Великої Жовтня — гідну зустріч!». Гордо ступають на площу учні середньої школи № 5. Їх комсомольська організація, як і організація 6, 34, 13 та 27 шкіл була визнана переможцем міського огляду на кращу комсомольську організацію.

Шеренги наймолодших змінують фізкультурники. Прапори, транспаранти плывуть над площею в дужих молодих руках студентів. Це про них говорилося на XXV з'їзді партії: «Бути в перших рядах Див. 2 стор.

ПЕРЕМОЖНОЮ ХОДОЮ ЖОВТНЯ — ДО КОМУНІЗМУ!

Москва

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).
шлях у космос. Приймаючи прапор перемоги з рук дідів і батьків, молоде покоління будівників комунізму свято шанує і примножує традиції, народжені революцією.

На марші — велетенський промисловий завод імені І. О. Лихачова. Чотири тисячі передовиків і новаторів виробництва, переможців переджовтневого соціалістичного змагання представляють тут славний колектив підприємства, трудові подвиги якого в роки війни і миру відзначено орденами Леніна, Жовтневої Революції, Трудового Червоного Прапора. Продовжуючи славні традиції старшого покоління, зліва успішно розв'язують завдання, поставлені перед ними партією. Широко розгорнувши змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, зліва випустили до Жовтневих свят

більш як тисячу надпланових грузовиків, на тисячі карбованців запасних частин для потреб сільського господарства, понад п'ятсот холодильників.

У добром настрої вийшли на свято верстатобудівники заводу автоматичних ліній імені 50-річчя СРСР. Їм є чим пишатися.

— Достроково, до 7 листопада, 250 виробничників виконали особисті річні завдання, — розповідає наладчик Герой Соціалістичної Праці Ф. А. Беспалов. — Додатково до плану реалізовано продукції на триста тисяч карбованців.

Москва вийшла на перше місце у світі за обсягами житлово-цивільного будівництва. Професія будівельника — одна з найпочесніших у місті. Хто не знає імена Героїв Соціалістичної Праці А. А. Громова, В. А. Затворницького, М. А. Злобіна, М. А. Лазарева, Н. М. Сергачова, І. І. Тулякова та їх товаришів! Багато з них сьогодні — в колоніях демонстрантів.

Чітко діє будівельний конвейєр Моск-

ви. Будівельники взяли на озброєння передову технологію і швидкісні прийоми роботи.

На Красній площі — учасники Всесоюзної ударної комсомольської будови — Московського метробуду. На транспаранті, виконаному у формі державного Знака якості, дві цифри — «20» і «34». Двадцять нових станцій і тридцять чотирьох кілометрів Ризького, Калінінського, Серпуховського радіусів вирішено ввести в дію в цій п'ятирічці. Кожен об'єкт метробудівці зобов'язалися здавати тільки з високою оцінкою.

«П'ятиріччя якості — робітничу гарантію!» — з цим транспарантом, увінчаним державним Знаком якості, вступають на Красну площу трудівники заводу імені Володимира Ілліча.

Красна площа аплодує сільській праці, героям полів і ферм.

Традиційним символом — золотим колосом виражають свою причетність до хліборобських турбот і справ демонстранти Московської сільськогосподарської академії імені К. А. Тімірязєва.

Демонстрацію представників трудящих Москви завершують прапороносці.

Святування 59-ї річниці Великого Жовтня стало яскравим виявом єдності партії і радянського народу, виявом вірності людей Країни Рад високим ідеалам Комуністичної партії, непохитної ріши-

мості успішно виконати рішення XXV з'їзду КПРС — зробити новий крок по шляху будівництва комунізму.

Київ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Звучать здравиці на честь Ленінського комсомолу — надійного помічника і бойового резерву Комуністичної партії, передового загону молодих будівників комунізму. На головній магістралі міста — юнаки і дівчата столиці України. Ми вже звикли: там, де великі, цікаві діла, там за традицією — радянська молодь. Юні патріоти сьогодні ударно працюють на БАМі і в Тюмені, на цілих землях Казахстану і в Донбасі, споруджують Чорнобильську атомну і Дніпрогес-2, вирощують високі врожаї сільськогосподарських культур.

Завершується святкова демонстрація. Вона з новою силою засвідчила тісну згуртованість трудящих столиці України навколо Комуністичної партії Радянського Союзу, їх палке бажання новими трудовими зверненнями порадувати Батьківщину Жовтня, внести гідний вклад у виконання історичних рішень XXV з'їзду КПРС, будівництво комунізму.

Святкові колони
Кіровограда

Репортаж з площі ім. С. М. Кірова нашого кореспондента В. КОВПАКА.

СЛАВСЯ, ВІТЧИЗНО!

Кіровоград

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

будівників комуністичного суспільства — почесний обов'язок кожної молодої людини Країни Рад». Небувало за розмахом змагання за почесне право підписати Рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітетові КПРС на честь 60-річчя Жовтня охопило всю молодіж. Понад 8 тисяч юнаків і дівчат, які навчаються у вузах і середніх спеціальних закладах нашого міста, вклонились у нього. Гордо несуть емблему свого вузу студенти педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна.

У колоніях студентів крокують представники Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

Повз трибуну проходять учні середніх спеціальних навчальних закладів, профтехучилищ. На транспарантах і плакатах — літопис їх добрих справ.

Демонстрацію трудящих міста розпочинає Ленінський район, який за підсумками соціалістичного змагання став переможцем. На площі ім. Кірова ступає колона орденів Жовтневої Революції і ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка». До 59-ї річниці Жовтня прославлений трудовий колектив машинобудівників прийшов з вагомими робітничими дарунками. План десяти місяців по реалізації продукції виконано достроково — 27 жовтня, колгоспам і радгоспам країни відправлено 959 надпланових сівалок. У масі стегів, що майорять над червонозорівськими колоніями, — перехідний Червоний прапор Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування СРСР, котрий підприємство завойовує цього року протягом трьох кварталів. Заслужена нагорода! В п'ятиріччя ефективності і якості підприємство 38,8 процента своєї продукції випускає з державним Знаком якості. «Щоб закріпити успіх, — сказав на жовтневому Пленумі ЦК КПРС Л. І. Брежнев, — треба закінчити рік по-ударному». І в день свята Жовтня червонозорівці рапортують — понад 40 бригад і більше семисот робітників уже виконали завдання першого року десятиріччя. Це — комсомольсько-молодіжна бригада формувальників І. Іванова, бригади формувальників В. Черненко, І. Куценка, стернярок — М. Камардаш і В. Полякової. Це бригада

делегата XXV з'їзду КПРС О. О. Кошурка з другого механоскладального цеху, в якій зародився чудовий почин: «До 60-річчя Великого Жовтня — 2,2 річних норми, десятку п'ятиріччя — за 4 роки!». Цю ініціативу на «Червоній зірці» підхопили 72 виробничих колективи.

На жовтневому марші — трудові гвардії Ленінського району. Святоку ходу очолюють передовики змагання, майстри високої продуктивності праці і високої якості продукції, колишні фронтовики, на грудях яких сяють бойові нагороди.

Широким потоком ступають на центральну площу міста колони трудящих Кіровоградського району. Щасливі посмішки сяють на обличчях людей. З успішним трудовим рапортом прийшли до нинішнього свята кіровці: план реалізації промислової продукції і випуску більшості виробів завершили ще 22 жовтня. Батьківщина одержала додатково 20 тисяч деталей, приладів, товарів народного споживання на 6,2 мільйона карбованців. Близько 600 робітників працюють уже в рахунок наступного року.

На чолі колони за традицією — колектив ордена «Знак Пошани» заводу тракторних гідроагрегатів. Готуючи святу гідну зустріч, колектив достроково, 20 жовтня, завершив десятимісячне завдання і виготовив понад завдання річної продукції на 700 карбованців. У змаганні під девізом: «П'ятиріччя якості — робітничу гарантію!» трудівники підприємства добились того, що 42 процента виробів присвоєно державний Знак якості. В передсвятковому змаганні колектив заводу вийшов переможцем серед підприємств Міністерства транспортного і сільськогосподарського машинобудування СРСР, зайнявши перше місце за третій квартал.

Колона змінює колоду. На площі ступають будівельники. Очолюють колону колективи підрозділів комбінату «Кіровоградбуд». Заводи тракторних гідроагрегатів, радіовиробів, чимало житлових будинків звели у рідному місті промбудівці, зараз будують заводи друкарських машинок, чавуноливарний корпус № 91 заводу «Червона зірка», новий житловий масив на вулиці Пацаєва.

Кінця і краю немає колоніям. Святково одягнені кіровоградці, посмішки сяють на їх обличчях. Під червоними прапорами Жовтня вони горді тим, що кожен, на якому посту не був, вносить свій вклад у трудові звершення першого року десятиріччя.

СЬОГОДНІ—ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ МІЛІЦІЇ

НА БАГАЖНИКУ нашого жовто-синього «Москвича» написано: «ПМГ». Пересувна міліцейська група заступає на патрулювання по нічному місту. Командир — молодший сержант Микола Різник, члени екіпажу: водій молодший сержант Станіслав Заїка, міліціонер молодший сержант Валерій Степанов.

Сьогодні район патрулювання — Кушівка. Коли машина мінає дитячу лікарню, командир бере телефонну трубку рації:

— «Харків-5», я — «П'ятий»! Доповідаю: вийшли в район патрулювання. Як зрозуміли? Прийом.

— «П'ятий», «П'ятий», я — «Харків-5»! — чується в машині. — Рухайтесь за маршрутом.

«Москвич» проїжджає вечірніми вулицями. Тихо, спокійно. Може, так буде до кінця патрулювання. А може бути й інакше...

На початку нинішнього літа ввечері вони заправлялися на станції, що на Новомиколаївці. Тоді замість Степанова з ними був інший молодший сержант — Леонід Майданик. І вже збирались рушати, як Станіслав помітив, що мимо проїхав ГАЗ-69 з характерним номером: 17-17 КДЕ. Згадав, що на розводі давали орієнтування: затримати украдену машину з цим номером.

Вони наздогнали «газика», коли той повернувся на вулицю Короленка. Утікачі збільшили швидкість. Пролетіли вулицю Толстого, залізничний переїзд.

ність і спритність, затримавши порушників, котрі зробили кілька крадіжок у магазинах. Для цього вони й викрадали чужі машини.

ЧЕРГУВАННЯ одне на одне несхоже. Тоді були гонитва, ризик і миттєвість рішень, а сьогодні спокійно круг за кругом об'їжджають ту ж саму Кушівку. Он пройшли дружинники, з якими вони сьогодні тримають контакт; он група молодих людей співає і танцює. Очевидно, проводи в армію.

Ось так і під машини потрапляють! Якийсь надто веселий молодик, перев'язаний стрічками, розставив руки, схилився до машини. Схаменувся, лише помітивши синю смугу. З міліцією не жартують! Микола Різник відчинив дверця та і попередив його.

— А «Шостому» сьогодні дістається! — киває він на радіостанцію.

«Харків-5» справді посилає чергову машину то на ту, то на іншу вулицю Черемушок. Біля кафе зібралась група підлітків і порушує нічну тишу. Хтось на Бирас 02, відчайдушно просить допомоги.

«Шостий» під'їхав до будинку № 3 по вулиці Пачаєва. Екіпаж швидко піднявся в одну з квартир. Його зустріла заплакана жінка. Це вона просила допомоги, благає й зараз: забере! Чоловік п'яний, дійшов до тваринного стану. І так — щодня. Мас вищу освіту, але ніде не працює...

Вони виводили його до машини. Їм, хлопцям, що прийшли в міліцію від верстатів і з будів, було гадко й соромно за цього інженера. Ось до чого доводило горілка, а точніше — злочинна всюдозовленість самому собі. Наскільки чистіші ті, хто охороняє наш спокій, від тих, хто його порушує! Молоді, азучливі, привітні хлопці. На них — форма. А душі справжні, робочі. Недаремно ж раніше міліція називалась робітничо-селянською. Валерій Степанов прийшов охороняти правопорядок за комсомольською путівкою ливарників

ТАК ПОЧИНАЛОСЬ...

ГОВОРЯТЬ АРХІВНІ ДОКУМЕНТИ

Елісаветградське повітове управління робітничо-селянської міліції було створено на початку 1919 року. В складних умовах працювали тоді охоронці революційних законів.

Цікаво переглянути документи повітових зборів начальників районних та волосних відділень міліції, що відбулися 10 лютого 1920 року.

Начальник повітової міліції т. Мокін доповідав: «Об'єднувати в міліцію не вистачає на 90 процентів особового складу міліції, не вистачає 852 гвинтівки, 161

шаблі, 176 коней... Є загальна їдальня для працівників міліції (міської), де готують їжу з однієї страви з пайкових продуктів. Всі службовці міліції зовсім не одержують пайка на сім'ю з лютого 1921 року. Канцелярські працівники міліції з 16 жовтня ніякого пайка не одержують».

Міліціонери озброювались переважно гвинтівками і револьверами, відібраними у бандітів.

У 1919—1920 роках на території повіту розгорталися банди Хмарин, Гризлова, Махна, Григор'єва та інших. У боротьбі проти них працівники міліції виявляли стійкість, мужність і героїзм. Чимало охоронців революційних законів віддали своє життя, відстоюючи здобутки Великого Жовтня. Про це свідчать короткі телеграми начальників районних відділень міліції:

«11 ЖОВТНЯ 1920 РОКУ. В селі Ведмежій Балці вбито міліціонера Афанасія Акименка».

«26 ЖОВТНЯ 1921 РОКУ. Банда Загородського кількістю в 90—100 шабел оточила базар поблизу с. Федькова і порубала кількох міліціонерів».

«30 Листопада 1921 РОКУ. Банда Іванова в 40 шабел захопила село Антопівку, розстріляла виконком, телефонну станцію, вбила двох міліціонерів».

КВІТЕНЬ 1922 РОКУ. Це був важкий період у житті молодого Республіки Рад — голод охопив 19 губерній. Щоб допомогти селянам, уряд виділив золотий фонд на придбання посівного матеріалу. В Елісаветградському повіті, як і по всій країні, розгорнулася кампанія пошуку допомоги голодуючим.

Працівники повітової міліції брали активну участь у проведенні в життя декрету Радянського уряду про вилучення церковних цінностей до фонду допомоги потерпілим від голоду.

Бобринецькі міліціонери на своїх зборах ухвалили таку резолюцію: «Беручи до уваги те, що пийн кожен із нас нічим особисто допомогти голодуючим не може (зарплати не одержуємо протягом кількох місяців), ми вирішили відрахувати всю недержану зарплату до фонду допомоги голодуючим».

Тимофій Васильович Назаренко, Микола Митрофанович Глаголен, Євген Ілліч Єнокоє та інші вели активну боротьбу з ворогами Радянської влади, розрадачниками соціалістичної власності, карними злочинцями. 1937 року згаданих охоронців порядку відзначали урядовими нагородами.

Чимало кращих синів народу загинуло в боях з ворогами Радянської влади. Серед них — начальник карного розшуку Сергій Миколайович Чуликов, старший інспектор карного розшуку Іван Асатурович Микертич, начальник повітової міліції Іван Калюк, Панчівської волості — Петро Дмитрієв та багато інших. Працівники міліції Кіровоградщини ніколи не забудуть перших захисників законності Великої Жовтневої соціалістичної революції і гідно продовжать їхні славі бойові традиції на службі правопорядку.

Б. КИЗІЛЬ, начальник паспортного відділу обласного управління внутрішніх справ, підполковник міліції.

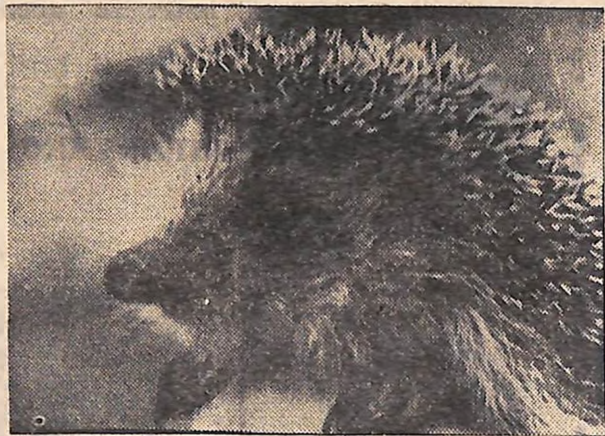
«Червоної зірки». Станіслав Заїка — теж колишній червонозорінець, а командир підрозділу Микола Різник — з комбінату «Кіровоградзавбуд». І виконують вони наказ трударів з честю: цей комсомольський екіпаж ПМГ вважається одним з кращих у міському відділі внутрішніх справ.

...За дві години сидіння трохи отерпели ноги. А міліціонерам отак патрулювати ще шість годин. Нехай усе буде спокійно й далі.

ЧЕРГОВИЙ по місту капітан Г. І. Бобков тільки-но повернувся з виїзду, заповнює журнал. А в сусідній кімнаті за пультом працює помічник чергового сержант Юлія Кузнецова. Саме працює, бо лунають шохилини телефонні дзвінки, і вона встигає піднімати по черзі три телефонні трубки. Збоку радіостанція передає рапорти ПМГ...

Вечірній Кіровоград живе напруженим життям. Щоб воно було спокійним, люди у формах кольору маренго в кабінетах, на машинах, на постах повинні працювати чітко, злагоджено, і завжди бути готовими на ризик. М. БІДЕНКО.

На фото: в патрульній машині молодші сержанти М. РЕЗНИК та С. ЗАЙКА.

КОЛІСНИЙ МИСЛИВЕЦЬ

Блукаючи в підліску, зграйка дідлахів натрапила на сірий колісний клубок. «Іжачок! — вигукнув один із хлопчиків. — Давайте візьмемо його додому...».

У наших краях мешкає іжак звичайний. Укриття мішми колісними голяками, ця симпатично-кумедна істота не завжди здатна втекти, тому нерідко стає здобиччю дітей, котрі не можуть устояти перед спокусом мати «свого» звірятко, не розуміють тієї простої істини, що нема ніякої практичної потреби ловити іжаків, тим більш утримувати їх у неволі вдома. До того ж забувають, що у самки десь у кублі може бути малеча, яка без материнського догляду загине. Не слід також забувати, що комахоїдні ссавці є рознощиками особливо небезпечних хвороб — енцефаліту, туляремії, іриплазмозу та інших.

Іжак, мабуть, найперший звір, з котрим діти знайомляться ще змалечку — колісний мисливець прикрашає їхні перші книжки, неодмінно фігурує в багатьох мультиплікаційних фільмах. Кожному з ранніх літ добре відома казка про іжака, що змагається із зайцем — хто швидше пробіжить через поле. Як відомо, в цьому незвичайному поєдинку «переміг» іжак-хитрун, бо на «фініші» прудкогоного вухання чекала іжачиха...

Казка казкою, а цей колісний звірок справді кмітливий і винахідливий істота.

Корисний іжак чи шкідливий? На це запитання біологи не дають однозначної відповіді, бо, як відомо, у природі взагалі не буває абсолютно корисних чи шкідливих представників фауни. Колісний нічний мисливець загальне всеїдний — живиться слимаками, жабами, ящірками, дрібними гризунами, комахами і навіть зміями. Але завдає й деякої шкоди, бо розорює гнізда птахів, котрі оселяються на землі, — куріпок, жайворонків, переліток. Та ймовірність того, що іжак натрапить на пташине гніздо, практично невелика, адже звірків цих тепер не так уже й багато.

Цікаві деякі біологічні особливості голчастих живих клубків. З поміж людей побутує думка, що іжаки ловлять мишей. Справді, до свого «столу» вони роздобувають цих шкідливих гризунів. Але чи спроможний вайлуватий «тихохід» наздогнати прудку дорослу мишу? Виявляється, що іжак вправно розорює гнізда полівок і при цьому поїдає їхній приплід.

А ось лисець комахоїдний ссавець побоюється. І небезпідставно. При зустрічі з іжаком рудохвоста пориває скотити його в найближчу калюжу, щоб той від задихи розгорнувся. Тоді голчастий звірок і стає смачною здобиччю зубастої лисниці. Одвічним ворогом іжаків є також яструби та січі.

Плодючість іжаків порівняно висока, та кількість їх у наших краях невелика — багато звірків гине в люту зимову пору. Іжаки — наші друзі, і їх треба всіляко оберігати.

В. КРАМАРЕНКО,
краєзнавець.

На фото: колісний мисливець «тихохід».

Фото М. НОЖНОВА.

ТУРИЗМ

НА ЛІСОВІЙ ТРАСІ

Більше десяти років обласна рада по туризму і екскурсій разом з обкомом комсомолу та обласним комітетом ДТСААФ проводять традиційні командні воєнізовані змагання з орієнтування на місцевості.

Цьогорічні поєдинки проходили у Чорному лісі поблизу Знамен'янки. Переможцем на воєнізованій полісній перешкод була команда кіровоградського профтехучилища № 2,

другі призери — представники інституту сільськогосподарського машинобудування. Підсумки комплексного заліку вирішували старті спортивного орієнтування в нічних умовах. Тут сильнішими виявились друга студентська команда. В результаті доведеної боротьби вона завоювала перехідний приз обласної ради по туризму і екскурсіях.

В. ШАБАЛІН.

ДВІ ГОДИНИ НА СЛУЖБІ

— «Харків-5», я — «Третій»! Переслідую викрадену машину 17-17 КДЕ по вулиці Уфимській. Прошу допомоги.

Центр давав розпорядження вільним машинам перекрити вулиці на передбачуваному маршруті.

Вулиця Кірова була перекопана траншеєю.

— Ось тут він і зупиниться, — сказав Заїка.

Але водій «газика» зробив відчайдушний поворот і об'їхав перешкоду по газону і тротуару. Станіслав відразу виконав той же маневр, хоча для «Москвича» це було набагато складніше.

Тим часом їм поспішали на допомогу. УАЗ Ленінського районного відділу внутрішніх справ із старшим сержантом Олександром Горським та Миколою Мереженком приїхав до «Москвича» на Кліщівській, а командир підрозділу міліції молодший лейтенант Сергій Говчаренко, випадково почувши про погоню по портаментній рації, на попутній «Ладі» перекрив Кліщівський міст.

Але зловмисники на міст не поїхали. Очевидно, вони вирішили вирватися за місто і зникнути в лісопосадці.

Вулицями Кушівки на шаленій швидкості мчав «газик», за ним, заважаючи двома ревунами, майже поруч мчали дві міліцейські машини. Зустрічні автомобілі злякано притискалися до тротуарів. Та випередити злочинців не вдалося. Ті кинули машину то вліво, то вправо, перешкоджаючи будь-якій спробі об'їзду.

У цей час Говчаренко, зрозумівши намір злодіїв, паралельною вулицею дістався до роздоріжжя і перекрив ту, що веде на Заводську. Через кілька секунд він почув сирени, побачив снопи світла, миттєвими синіх «мигалок». Вийшов на асфальт, підняв жезл. Тієї ж миті «газик» повернув праворуч. «Там, за містом», перешкоджаючи будь-якій спробі об'їзду.

Втікачі не знали, що дорога та веде до радості «Зоря». Вони на покійній швидкості вривались у дерев'яні ворота. Машина протаранила дошки і, відстрибувавши на кумові, ударилася об металевий бак, що стояв там же. Дверця одночасно відчинилися. Дві порстаті вистрибували з «газика» і кинулись у різні боки в нічну темряву.

Одному вдалося тоді втекти. Ненадовго. Другого затримали молодший сержант Заїка і молодший лейтенант Говчаренко.

У наказі начальника міського відділу внутрішніх справ відзначалося, що працівники міліції виявили пильність, муж-

Герой Соціалістичної Праці, завідувач садовим господарством колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району А. Г. Ігнат'єва звертається до своїх подруг Катерини Бойко, Ольги Вдовиченко та Катерини і Надії Варав, з якими з 1944 року працює в саду.

Друзі мої хороші, що з того, що вам за сорок?
Як тільки заплющу очі, вертаюсь у давнину.
Там, за межею щастя, сивіють осоки —
кілька дерев упертих, що вистояли війну.

І ми, як ті осоки, сріблемо з кожним ранком,
бо що тут поробиш? Старість нікого не обмина,
Виглянемо у щибку — а вже і зима на ганку,
серпанком легкого смутку дышає дальина.

А сад у багатих шатах. І що йому станеться, саду,
коли ми, як біля дітей, ходимо коло дерев;
та все ж на душі тривожно: не вдарить мороз, як
зрада? Дочасно зелене листя вітер не обдере?
Подруги днів минулих, що я без вас на світі?
Просте собі — біолог, серцем захований в сад.
Ви пам'ятаєте, любі, музику першого цвіту.
Як закружляв у вальсі збільшений Кіровоград?

Все пам'ятаєте. Знаю. Та нагадати не зайве,
Те, що було, — минуло, а пам'ять нехай живе.
Ми на життя щасливі витримали екзамени;
нас, хто ще юний серцем: старість не здожене.

Сяд, що підвівся з болю, з пам'яті про полеглих,
буде родити вічно, доки дзвенить життям,
доки художник жовтень, пепелом зодячи легко,
для полотна нескінченності не створить останній
етюд.

Початок пачинань
приходить з днем,
коли зоря і небо повінчаються.
Ніщо отак не радує мене,
як дия початок.
Початок пачинань для нас —
весна
і перший пролісок тоненький,
початку дивного
звичайна дивина
спинцею веселою іротенька.
Початок пачинань —
завмерлий зал
комусь тамус еплески вготовані;
початком радощів —
народжена сльоза,
якою чисті очі переповнені.
Початок пачинань —
в незвідане кидок,
там тілу пружному
нема на що зіпертись,
але Матросов кинувся на дзот,
зіпершись на своє безсмертя.
Початок пачинань —
в сплетінні рук,
в союзі колосків серпа
і молота,
початок пачинань —
у світлі мук,
росток життя в гороховій розколінні.

Крайно Аграріє, я твій повпред,
я завжди на варті твоєї удачі;
крайно Аграріє, я твій поет,
ти знаєш, напевне, що все це значить.
Коли ти весела, коли ти в нівіту,
коли твої очі сміються бузково,
з тобою мужньою, з тобою росту,
розкрилюю шастям і радістю брови.
Коли ж із далеких країв сухий
як чорна поторва впаде на долини,
похмуро і сіро в світлих мій —
я знаю, у горі моя Батьківщина.
Та вже відступає лихий недорід —
високоровжайний ми створимо клімат.
Од Жовтня почавши свій родовід,
ми стали на варту священного хліба.
Крайно Аграріє, я агроном,
твій вічний художник — слуга і господар.
Я поле засіяв добирним зерном —
міцні і надійні вже вруняться сходи.
Крайно Аграріє, я твій повпред,
я вічний сівач на широкому полі.
Наш лозунг, Аграріє: тільки вперед,
не зробимо й кроку назад ми ніколи!

Коли Ленінград блокували фашисти, у Всесоюзному інституті рослини зберігалися чималі запаси насіння пшениці, жита, ячменю, бобових, картоплі. Але співробітники інституту поділяли тяжку долю всіх ленінградців.

Гармати глухо били за рікою,
сирен і бомб спліталося виття.
Він умирав. Кістлявою рукою
тїгнувся голод до його життя.
І раптом смерть з піднятою кошою
застигла, наче статуя, на мить:
— Зажди, юначе, геть забудь про совість.
Ти мусиш жить!

Ну, хай там діти мруть на перехрестях,
хай комирають з ними матері, —
вони уже піколи не воскреснуть.
А ти? Для чого все оце беріє?
Візьми пробірку. Глянь, у ній — лишениця.
Або ось ця Дивись, у ній — горох.
Ніхто не визнає. Можу побожитися.
Ми будем знать про це лише удвох.
Він ледве-ледве глянув смерті в очі,
губами терпаним спроквола шелеснув:
— Не тільки я. Всі люди жити хочуть,
ім тільки б... тільки б вистояти війну.

Нехай умру, та збережу мільйони,
і щедро заколосяться жита
Що смерть моя, коли на вічних гонах
ростки нові уже пуска життя!

«Іскра» з великими труднощами доходила до читача в Росії. Редукція вирішила передрукувати її в російських підпільних друкарнях. Одну з них було засновано 1903 року в Умані. Для більшої конспірації друкарню було вирішено перевести до Конотопу. Але жандарми напали на слід.

Цей вересень так швидко збагрянів,
так рано, рано листя пожовтіло.
До Коротона мчаться жандарі,
прислужники царя осканенілі.
Вишукують, винохують, як пси,
тремтять позадню їх широкі нідри,
та вже ніколи їм не погасить
того вогню, що спалахнув із «Нескры».
Нехай провал. Нехай все — шкереберть
і починай треба все спочатку,
та тріскається ворога хребет
від моря Чорного до снігів Камчатки.
Двадцяте століття п'ятий рік
уже гстєе прарони червоної,
уже в атаку йдуть пролетарі,
щоб із Миколки скинути корону.
...Цей вересень так швидко збагрянів,
упав на землю рано лист пожовклий.
Мов на баскім червоному коні
з майбутнього з'явився в Умань Жовте

Мета перепису — одержати точні дані про чисельність, розміщення

і склад населення за статтями, віком, сімейним станом, національністю, рідною мовою, освітою, довідатись, як розподіляється населення за родом занять, по галузях народного господарства, видах виробництва і за суспільними групами.

Важко готувати кадри, не знаючи, скільки є, скажімо, інженерів різних спеціальностей, лікарів, агрономів і як вони розміщені по території країни.

Всесоюзний перепис населення 1979 року матиме велике міжнародне значення. Матеріали перепису покажуть, які зміни відбуваються в житті народу, в господарстві країни, в культурному обличчі радянської людини, і тим самим яскраво відобра-

зять велику перетворюючу силу соціалістичного ладу, його переваги перед капіталістичним. Нині почалася підготовка до Всесоюзного перепису.

Завдання першого етапу перепису — впорядкувати назви вулиць, нумерацію будинків та квартир, перевірити пра-

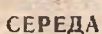
вильність прописки і виписки громадян, аби помилки в цьому не призвели до недобліку населення під час перепису.

Перевірка показує, що в цих питаннях іще багато недоліків.

Належну роль у підготовці до Всесоюзного перепису мають відіграти комсомольські, громадські організації та комісії сприяння. Необхідно широко роз'яснити населенню значення перепису.

Підсумки перепису відіграють неабияку роль при розробці і виконанні нових планів комуністичного будівництва в нашій країні.

М. СЛІПЧЕНКО,
Інспектор державної
статистики міста Кі-
ровограда.

10 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Дітям — про звірят». к. т. 10.00 —

«Філім-дітям». «Ванісею проти-
стояння». 2 серія. к. т. 11.05 —
«Кубу» кінопопулярності. к. т.
15.10 — «Рубежі десятих п'яти-
річчя». 15.25 — «Сільськогос-
подарський тиждень». 15.40 —
«Для молоді «Юність дружбою
нічна». 16.25 — Для дітей. «Сур-
ма». 16.55 — Концерт. 17.40 —
«Наш радянський спосіб жит-
тя». Вєсєда. 18.00 — Новини.
18.15 — «День за днем» (К-д).
18.30 — «Людина і закон». 19.00
— «Тіраж «Спортлото». к. т.
19.10 — «Сьогодні» — День ра-
дянської міліції. Виступ мі-
ністра внутрішніх справ СРСР
М. А. Шолохова. к. т. 19.30 —
Концерт, присвячений Дню ра-
дянської міліції. к. т. 21.00 —
«Час». 21.30 — Продовження
концерту. к. т. По закінченні —

ДРУГА ПРОГРАМА 12.10
— Концерт. 14.06 — Док теле-
фільм. 14.20 — «Творчість
О. Гончара». 15.05 — Концерт
15.25 — «Фільм-дітям» — «Дикий
собака Динго». 17.00 — «Адрес
молодих». 18.00 — «Вісті». 18.30
— Чемпіонат СРСР з футболу.
«Карпати» — «Зеніт». 20.15 —
«Сьогодні — День радянської
міліції». «Закон і я». 20.45 —
«На добраніч, дітлі!». 21.00 —
«Час». 21.30 — Худ. фільм «Чор-
ний принц». 23.00 — «Футболь-
ний огляд». По закінченні —
новини.

11 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Різнокольорові пісеньки». Концерт. к. т. 10.15 — «Наша Гіографія». «Рік 1917». к. т. 11.30 — Концерт. к. т. 15.35 — Дяк

школярів «Знай і вмій». (Кіровоград на Респуб. телебачення).
16.00 — Концерт. 16.45 — «Золоті іриси України». (Кіонарис).
17.05 — «Єдиного відстаючого поруча». 17.30 — «Республі. фіз. мат. школа». 18.00 — Новини.
18.15 — «Львівський університет мильові». 18.45 — Пісні комсомолу. к. т. 18.55 — «Фронт ніголи». Док. телефільм. Держичні пропозиції незалежності Нап. Республіки. Незалежність к. т. 19.40 — Худ. фільм «Некорені». 21.00 — «Час». 21.30 — «Поліція. В. А. Чарніш. По

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 —
Для дітей. «Сурмач». 10.30 —
Фільм-концерт «Осіпні столи».
11.00 — Новини. 11.15 — Муз.
фільм. 11.30 — Худ. фільм «Чорний принц» 14.00 — Док. теле-
фільми. 14.25 — «Російські
мандриччани і дослідники».
С. Крамешнінников. 14.55 —
Ф. М. Достоєвський «Злочин
і кара». 16.05 — «Шахова шко-
ла». 16.35 — Концерт. 17.00 —
«Слово ученому». 17.15 — «Від-
гукіться, сурмачі!». 18.00 —
Реклама, оголошення. 18.30 —
«Спеціалізація і концентрація
— магистральний напрям». 19.00
— «Biclé». 19.30 — Муз. вечори
для молоді. 20.45 — «На добра-
річ, діті!». 21.00 — «Час». 21.30
— «Теледрама вітальна». 22.45

12 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00
— Новини. 9.10 — Раїонка
гімнастика. к. т. 9.30 —
«Вігукунієсь, сурмазі!». к. т. 10.
15 — «Пам'ятай ім'я своє».
Худ. фільм к. т. 11.55 — «Ле-
нський університет мільйонів».
16.25 — «Як справи, товариш
братів?» 16.55 — Концерт ка-
мерної музики. 17.25 — «Криво-
різкий рудник імені Держжи-
нського». 18.00 — Новини. 18.15
— «Наша біографія. Рік 1918».
к. т. 19.15 — Міжнародна то-
варська зустріч з хокею. Збірка
СРСР — збірка СРСР. 2 і 3 пе-
ріоди. к. т. В перерві — «День
за днем». (К-д). 21.00 — «Час».
21.30 — Концерт артистів опе-
ри. к. т. 22.30 — Мультифільм
для дорослих із серії «Том і
Джеррі». к. т. По закінченні —
новини.

ДРУГА ПРОГРАМА 12.1
— Худ. фільм «Ручебеда-летя». 13.25 «Творчість Р. Глієра». 14.00 — Телевізійний док. фільм. 14.20 — «Творчість В. Кожисовича». 15.05 — «Москва і москвіти». 15.35 — «Фільм-літня». Короткометражні худ. фільми. 16.45 — Село. справи і проблеми. 17.15 — Історія записів всієї країни. 18.00 — Для дітей. Концерт. 18.30 — «Вісті». 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу «Днямис» (К) — «Спартак». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. фільм «Ми з вамидесь аустричани». 23.00 — «Футбольний огляд». По закінченні — новини.

СУБОТА

13 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00
— Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «АВБГДейка». к. т. 10.00 — «Для нас, батьки». к. т. 10.30 — Музична програма «Ранкова пошта». к. т. 11.00 — «Більше хороших товарів». к. т. 11.30 — «Музичний абонемент. М. Равель». 12.10 — «Розповіді про художників». к. т. 12.40 — «Олімпіада — 80». 13.25 — «Москвичка». Телеклуб. к. т. 14.40 — «Тираж «Спортлото». к. т. 14.50 — «В гостях у казків». «Новий Гулівер». к. т. 16.00 — «Співдружність». Тележурнал к. т. 16.30 — Концерт ермісти балету. к. т. 17.00 — «Пошта програми «Здоров'я». к. т. 17.30 — Мультифільми. к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — «Очевидне і неможливе». к. т. 19.15 — Концерт ансамблю дітнів і танцю Московського військового округу. к. т. 19.40 — Багатосерійний худ. телефільм «Народжена революцією». 7 серія «В ніч на двадцять». 21.00 — «Час». 21.30 — Міжнародна товариська зустріч з чокією. 36іра на СРСР — 36іра ЧССР. к. т. По захисту України. 22.45

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00
— Новини. 11.15 — До Міжнародного дня студентів. «Свободний репортаж». 11.45 — Худ. фільм «Велика руда». 13.10 — «Щоденник соціалістичного змагання». 13.25 — «Напоздня творчості». 13.55 — Для дітей «Катрусино кінозал». 14.35 — «Сільські обрії». 15.20 — «Телеуніверситет науки і техніки». 15.50 — «Палітра». 16.20 — Концерт майстрів мистецтва 17.05

— Для дітей. Телефілім «Починається розповідь». 17.25 — Музичний фільм «Козли дрізні зустрічаються» 17.50 — «Сатиричний фільм об'єкти». 18.15 — Концертний зал «Дружба». 19.00 — «Вісті». 19.30 — Виступ Ужеського народного хору 19.50 — А. Сафонов. «Влада». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Продовження вистави «Влада». 22.30 — Муз. фільм «І всьтаки море» 23.00 — Новини.

НЕДІЛЯ

14 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00
— Новини. 9.10 — Районка гімнастика для дітей. к. т.
9.30 — «Будильник». к. т. 10.00
— «Служу Радянському Союзу!». 11.00 — «Роби з нами, роби як ми, роби краще нас». 12.00 — «Музичний кіоск». 12.30 — «Сільська година». 13.30 — Худ. фільм «І був вечір, і був ранок». 14.55 — «Літературні бесіди». к. т. 15.45 — Телевізійний муз. фільм «Петя і вовк». к. т. 16.25 — «Міжпаровна панорама». к. т. 16.55 — Програма мультфільмів. к. т. 17.30 — «Пісня — 76». к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — «Клуб кінополювання». к. т. 19.20 — Телев. багатосерійний худ. фільм «Народження революції». Перше вертіння. 8 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — Концерт лауреатів фестивалю радянської пісні в м. Зенда Гура. Р. т. 22.15 — Кубок європейських чемпіонів водного поло. Півфінал. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.30 —
Кіножурнал «Фізік» №№ 167
168. 169. 11.00 — Тележурнал
«Паука і життя». 11.30 — Худ.-
телефільм «Великий приборку-
вач». 12.45 — Жванецький. «Мі-
натори». Естрадна програма:
13.20 — Музичний антракт. 13.30 —
«Літературне читання». 14.00 —
«Запрошуємо на пісню». 15.00 —
Для школярів. «Будь силь-
ним, будь спритним». 15.30 —
«Мя — вадяєськ!», 16.05 — Для
дітей. Ю. Чеповецький. «Ох і
Милик». Д ля ч о в а в і с т а в . 17.05
— Циркова програма. 17.30 —
«Чекайте нас у травні». Телес-
фільм. 18.00 — Виступає заслу-
жений ансамбль пісні і танцю
«Донбас». 19.00 — «Вісті». 19.30
— «Музичний фільм «Мелодії
кохання». 20.45 — «На добра-
в'ю, діти!». 21.00 — «Тас». 21.30
— «Татко на неділю». 22.35 —
Новини.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» —
орган Кировоградского обкома
ЛКСМУ г. Кировоград.

316050. ГСП. Кіровоград 50. вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди,
відділу писем і масової роботи—2-45-36, відділу вій-
ськово-патріотичного виховання та спорту—2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
бібліотек м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Наступний номер «Молодого комунара»
вийде в суботу, 13 листопада ц. р.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.